

Elérni a Marsig

Michelle-nek volt egy küldetése.
Minden a tanulással kezdődött.

Írta: Lucy Stevenson Ewell
(Igaz történet alapján)

Ez a történet az Amerikai Egyesült Államokban játszódott.

Michelle krumplit lapátolt a tányérjára. Végignézett a családján az asztal körül. 10 testvér közül ő volt a legfiatalabb, és páran már egyetemre jártak. Szívesen hallgatta, amikor arról meséltek, hogy mit tanulnak.

„Mit szeretnél tanulni, amikor egyetemre mész?” – kérdezte a bátyja. Ő mérnöknek tanult.

„Még nem igazán tudom” – felelte Michelle.

„Te is lehetsz mérnök – javasolta a bátyja. – Nagyon okos vagy.”

Michelle-nek tetszett az ötlet. Szerette a matekot és a természettudományi tantárgyakat. Jól is mentek neki. Tudta, hogy Isten azt akarja, tanuljon. És tudta, hogy Ő segít is majd neki.

Amikor Michelle idősebb lett, egyetemre ment, hogy mérnök lehessen. Keményen dolgozott, hogy megtanulja, amit kell. Voltak nehéz tantárgyai. De Michelle soha nem adta fel.

Az egyetemi évei alatt megosztotta az evangéliumot az osztálytársával, Johnnal. Később összeházasodtak a templomban. Michelle lediplomázott, majd mesterdiplomát is szerzett. Édesanya lett. Még

az álommunkáját is sikerült megszereznie, és segített űrkutató rakétákat kilőni az űrbe! Vezető volt és projekteket szervezett a csapatának.

Egy nap Michelle főnöke arra kérte őt, hogy dolgozzon egy különleges projekten. Segítenie kellett megalkotni egy bolygójáró robotot, amelyet felküldenek a Marsra. Michelle nagyon izgatott volt. Hónapokon át új tervekkel készített és tesztekkel futtatott le.

Miután azonban már majdnem egy éve dolgozott a marsjárón, Michelle és a férje egy fontos videóhívást kapott. Henry B. Eyring elnök kereste őket. „Arra szeretnénk kérni benneteket, hogy legyetek misszióvezetők – mondta Eyring elnök. – Elfogadjátok ezt az elhívást?”

Michelle és John egymásra néztek. A missziós szolgálat azt jelentette, hogy Michelle-nek ott kellene hagynia az álommunkáját. Lemaradna a marsjáró fellövéséről az űrbe! Azonban tudta, hogy az

Űrat szolgálni fontosabb. Amikor megkeresztelkedett, megígérte, hogy megtesz mindent, amit Ő kér tőle.

„Elfogadjuk” – felelte. A férje bólintott. „Szolgálunk.”

Néhány héttel azután, hogy Michelle és John megkezdtek a missziójukat, fellőtték a marsjárót hordozó rakétát az űrbe. Michelle nem tudta megnézni. Más fontos dolgokkal volt elfoglalva. Megosztotta az evangéliumot, és segített a missziójukban lévő misszionáriusoknak. Mindennap egy fekete névtáblát viselt, melyen az állt, hogy Amos nővér, alatta a Szabadító nevével.

Hét hónap elteltével a marsjárót szállító rakéta végre elérte a több mint 160 millió kilométerre lévő Marsot. Amos nővér engedélyt kapott, hogy megnézhesse a leszállást az interneten. Hívta a misszionáriusait is, hogy ők is nézzék meg.

Amos nővér ideges volt. Ő és sokan mások nagyon keményen dolgoztak ezen a projekten. Vajon biztonságosan leér majd a marsjáró?

Pontosan így történt! A misszionáriusok mind éljeneztek. Ezután Amos nővér megosztotta a bizonyosságát. „Jézus Krisztus vég nélküli világokat teremtett – mondta. – Ő alkotta a csillagokat, a

bolygókat és az egész világegyetemet. Azt akarja, hogy tanuljunk, fejlődjünk és jóra használjuk a tehetségeinket.”

Elmosolyodott. Hálás volt azért, ahogyan Isten vezette őt az élete során. Hálás volt azért, hogy misszionárius lehet – és megoszthatja az Ő bámulatos szeretetét. ●

ILLUSZTRÁLTÁ: ALYSSA TALLENT